

LOVNO UZGOJNI BAZEN
ŽUMBERAK - GORJANCI
Koordinacijski odbor
Samobor, Pod brezom bb
l.u.srna.samobor@gmail.com
+385 91 7555 298

**LOVNO UZGOJNI BAZEN
ŽUMBERAK - GORJANCI**

Koordinacijski odbor

Samobor, Pod brezom bb

l.u.srna.samobor@gmail.com

+385 91 7555 298

Slovensko izaslanstvo europskih zastupnika Europske pučke stranke (EPP Group): Franc Bogovič (SLS/EPP), dr. Milan Zver (SDS/EPP), Alojz Peterle (NSI/EPP), Romana Tomc (SDS/EPP), Patricija Šulin (SDS/EPP)

Hrvatska delegacija europskih zastupnika Europske pučke stranke (EPP Group): Dubravka Šuica (HDZ/EPP), Andrej Plenković (HDZ/EPP), Davor Ivo Stier (HDZ/EPP), Ivana Maletić (HDZ/EPP), Marijana Petir (HSS/EPP)

Osamdesetih godina prošlog stoljeća, sastala se nekolicina hrvatskih i slovenskih lovaca, zaljubljenika u prekrasne krajolike Žumberka s hrvatske, te Gorjanaca sa slovenske strane granice i dogovorili su zajedničke mjere i postupke na uzgoju i zaštiti divljači na tom jedinstvenom prostoru. Vrlo brzo spomenuti dogovor je formaliziran potpisivanjem Međudruštvenog sporazuma o jedinstvenom načinu gospodarenja s divljači u graničnom području Republike Slovenije i Republike Hrvatske na dijelu Žumberka i Gorjanaca. Tako je formiran Lovno uzgojni bazen Žumberak- Gorjanci.

U lovno uzgojnom bazenu Žumberak – Gorjanci djeluje 10 lovačkih društava: LU SRNA Samobor, VEPAR žumberački, KUNA Kalje, JASTREB Kostanjevac i Žumberačka gora sa hrvatske te LD ČATEŽ, MOKRICE, CERKLJE, PODBOČJE i KOSTANJEVICA sa slovenske strane. Zajedničke aktivnosti dogovara i radom LUB-a koordinira Koordinacijski odbor u kojem je po jedan predstavnik svakog lovačkog društva. Koordinacijski odbor ima predsjednika koji se bira na rok od 4 godine, naizmjenice jedan mandat s hrvatske a drugi sa slovenske strane. Trenutno Koordinacijskim odborom predsjeda Marijan Lukšić, predsjednik LU SRNA Samobor.

Lovno uzgojni bazen Žumberak-Gorjanci, kontinuirano radi već punih 39 godina. Zajedničkim planiranjem i aktivnostima postigli smo zavidne rezultate u uzgoju i gospodarenju divljači na području kojim upravljamo. Pored lovne divljači (jelen, srna, divlja svinja, divokoza...) na ovom prostoru obitavaju mnoge zaštićene vrste kao što su: smeđi medvjed, vuk, ris, divlja mačka i druge.

Naš rad je volonterski. Naše aktivnosti vode entuzijasti, zaljubljenici u prirodu i lov. Za svoj rad ne tražimo niti primamo plaću. Nagrada nam je kad iz godine u godinu, uspoređujući izvješća možemo konstatirati da je stanje na terenu bolje nego ranije, da smo sačuvali određene životinjske vrste, da smo povećali njihovo brojno stanje, da smo vratili neke vrste koje su gotovo iščezle s ovih prostora (npr. divokoza). Nagrada nam je kad se prošećemo staništima koja su, našom zaslugom, uređenija, opremljenija i napućenija no što su bila prije.

Prošli smo i preživjeli svakojake probleme, od rata do uspostave šengenske granice. Do sada nas ništa nije značajnije omelo u zajedničkom gospodarenju na korist divljih životinja i okoliša u cjelini. Svojim radom i prekograničnom suradnjom dali smo značajan doprinos očuvanju bioraznolikosti na spomenutom području te zaštititi okoliša u cjelini.

Proteklih mjeseci svjedočimo kolonama izbjeglica koje, preko naših zemalja, s Bliskog istoka hrle prema zapadnoj Europi. Svjedoci smo i mnogim problemima koji nastaju uslijed izbjegličke krize, kako u našem okruženju tako i u cijeloj Europi. Ta moćna Europa je zatečena, nema adekvatan odgovor niti rješenja za nastale probleme. U nedostatku pravog rješenja, kao jedan od odgovora na veliki pritisak izbjeglica, neke zemlje pribjegavaju postavljanju ograda uzduž državnih granica, pa tako i Slovenija.

Kad je isto počelo na našem području sazvali smo izvanredni sastanak Koordinacijskog odbora LUB-a kako bi razmotrili novonastalu situaciju, rekli svoj stav i upozorili na moguće posljedice ovakvih intervencija u okolišu. Sastanak je održan 18. studenog 2015. godine u lovačkom domu LU SRNA Samobor u Grdanjcima a pored lovaca bili su nazočni predstavnici Javne ustanove Park prirode Žumberak – Samoborsko gorje, Javne ustanove Zeleni prsten Zagrebačke županije i Šumarskog fakulteta u Zagrebu, te asistent gospodina Stiera. Bili smo jedinstveni u osudi novonastale situacije i nastojanju da se ista što prije riješi.

Uz puno razumijevanje za izbjeglice i sve probleme koji su njihovim dolaskom izazvani, mi lovci kao istinski zaštitari prirode, ne možemo se složiti s postavljanjem kilometarskih ograda od „žice sa žiletima“. Žica neće riješiti probleme izbjeglica. Žica je za ljude samo psihička barijera. Oni koji žele, lako i jednostavno će je proći.

No, „nato žica“ je itekako smrtonosna za divlje životinje. Postavljenim ogradama presječeni su stoljetni migracijski putevi divljih životinja. Na mnogim mjestima žica je postavljena uz vodotoke i vodene površine čime je životinjama onemogućen pristup pojilištu – vodi. Divljač ne poznaje političke granice, te od čovjeka izmišljene i na papiru iscrtane linije. Divlje životinje imaju neotuđivo pravo slobodno živjeti u prirodnom staništu. Čovjek treba paziti da svojim intervencijama što manje utječe na eko sustav i okoliš u cjelini.

Posljednje vrijeme puno smo razgovarali o problematici postavljanja žice koja presjeca prirodna staništa divljih životinja. Mnogi su rekli da Europa isto nema propisano, formalno-pravno regulirano jer se tako nešto još nije dogodilo. Svi ćemo se složiti da moramo štiti okoliš, floru i faunu. Mnoga područja i mnoge životinjske vrste su strogo zaštićene. Ako se u prostoru događa nešto do sada neviđeno, ako znamo da će isto imati mnogo negativnih posljedica, koje još ne možemo u cijelosti sagledati niti pretpostaviti, onda inicirajmo donošenje propisa koji će zabraniti čovjekove štetne intervencije u okolišu.

Postavljena žica svakodnevno uzima danak. Na njoj, u strašnim mukama ugibaju divlje životinje. Ako se ograde hitno ne uklone štete i posljedice bit će nesagledive. Žičane prepreke postavljaju se unutar cjelovitih šumskih kompleksa od kojih mnogi predstavljaju stalno stanište za obitavanja brojnih vrsta krupnih i sitnih sisavaca od koje su pojedine vrste od posebnog značaja za Republiku Hrvatsku pa i Europsku zajednicu. Sukladno europskoj Direktivi o staništu, bilo kakav infrastrukturni zahvat koji se poduzima unutar staništa vrsta od posebnog značaja (krupni predatori), mora imati provedenu studiju utjecaja na okoliš. Žica se podiže ad hock, bez razmišljanja o posljedicama i utjecaju na okoliš. Podizanjem žičanih prepreka dolazi do značajne fragmentacije staništa i presijecanja migratornih putova čime dolazi do izoliranosti populacija što opet za posljedicu ima smanjivanje genetskog toka, smanjivanje genetske raznolikosti i genetskog potencijala. To može dovesti do povećavanja udjela odnosno frekvencije negativnih gena u potomstvu. Posljedice takvog stanja dugoročno se očituju i rezultiraju smanjivanjem plodnosti i fertiliteta, opadanjem tjelesne i trofejne vrijednosti, tjelesne deformacije i svim ostalim negativnim karakteristikama genetski izoliranih mikropopulacija.

Podignute žičane ograde od „nato žice“ izazivaju strašne mehaničke ozljede i stradavanje divljih životinja, kako divljači tako i strogo zaštićenih vrsta (vuk, medvjed, ris). Ozljeđivanje i štete naročito će biti izraženo u vrijeme sezone parenja kada pojedine vrste prelaze veće udaljenosti. Već sada svjedočimo da se uslijed redovite dnevno-sezonske migracije divlje životinje upetljavaju u žicu. I ovdje sam stavio nekoliko fotografija koje zorno pokazuju sve strahote koje divljač prolazi a možemo samo pretpostaviti u kakvim mukama ugibaju. Treba voditi računa da će u proljeće kada žicu preraste vegetacija ona postati gotovo nevidljiva divljači i ostalim životinjskim vrstama te na taj način postati višestruko opasnija i smrtonosnija.

Na sastanku smo dogovorili da ćemo organizirati tematsku konferenciju na kojoj će eminentni stručnjaci sa šumarskog, veterinarskog i drugih fakulteta, svaki sa svog aspekta razmotriti probleme, sagledati trenutne i dugoročne posljedice kako bi imali stručnu podlogu i dodatne argumente u daljnjoj borbi za zaštitu divljih životinja, prirodnog staništa i našeg okoliša.

Problematiku izbjeglica treba rješavati na druge načine a ne na štetu divljih životinja i staništa. Postavljene ograde, za izbjeglice su više psihička nego fizička zapreka a za divlje životinje su smrtonosne klopke.

Mi lovci, kao istinski zaštitari prirode, digli smo glas jer moramo stati u obranu slobodnog kretanja i obitavanja divljih životinja u prirodnom staništu. Tko će ako nećemo mi koji najbolje poznajemo i najskrovitije dijelove naših polja i šuma, brda i dolina, koji znamo kako je teško sačuvati određenu životinjsku populaciju u prirodnom staništu. Isto tako znamo koliko vremena, truda i novca je potrebno za obnovu populacije koja strada u elementarnim ili drugim nepogodama. Apeliramo na sve da se problematika izbjeglica ne rješava na uštrb divljih životinja koje trebaju slobodno živjeti u prirodi.

Zahvalni smo Vam što ste čuli naš apel, što ste nam dali priliku da iznesemo problematiku pred ovim eminentnim skupom. Znamo da će trebati puno više vremena da se problem riješi i žica ukloni no što je trebalo da se žica postavi. Isto tako znamo da i velika lavina snijega počinje malom grudom a ponekad i jačim glasom određene frekvencije. Mi smo grudu zakotalali. Bit ćemo i glasni koliko god je potrebno samo da se pokrene lavina pozitivnog razmišljanja i dobre volje koja može riješiti svaki pa i ovaj problem. Toliko dugujemo majci prirodi koja nam je dala i svakodnevno nam daje toliko prilika za radost i uživanje na ovom jedinstvenom, Bogom danom prostoru, u našim prekrasnim zemljama kojima ne treba granica a još manje žica.

Molimo Vas da svatko u okviru svojih mogućnosti dá obol u iznalaženju rješenja i uklanjanju žice.

S osobitim poštovanjem,

Predsjednik
Koordinacijskog odbora
LUB-a Žumberak – Gorjanci
Marijan Lukšić

Košuta stradala na predjelu Grdanjci / Slovenska Vas 07. prosinca 2015. godine

Košute stradale na Kupi u predjelu Blaževci / Stari Trg ob Kolpi 07. prosinca 2015.

Jelen stradao na Kupi, siječanj 2016. godine

Košute stradale na Kupi, siječanj 2016.